

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. O.**, zast. JUDr. Petrou Smolovou, advokátkou se sídlem Americká 720/6, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2010, č. j. 33/2010-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2014, č. j. 8 A 136/2010 – 38,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2010, č. j. 33/2010-160-SPR/3.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravně správních agend, ze dne 25. 8. 2009, č. j. MHMP 691414/2009, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedený záznam 12 bodů byl potvrzen.

[2] Městský soud unesením ze dne 14. 10. 2010, č. j. 8 A 136/2010 - 17, stěžovatelově žalobě přiznal odkladný účinek.

[3] S podanou kasační stížností ze dne 23. 1. 2015 byl spojen návrh na přiznání odkladného účinku, ve kterém se uvádí, že profesí stěžovatele je pozice obchodního zástupce společnosti Johann Kotányi, spol. s r.o., se sídlem Kladenská 123, Praha 6, a jeho denní náplní je objížďení zákazníků na území celé České republiky, ke kterému zcela nutně potřebuje řidičské oprávnění. Ztráta řidičského oprávnění je pro něho velmi citelnou skutečností, neboť tím přichází o zdroj svojí obživy, když zároveň plní vyživovací povinnost vůči svým dětem. Tento návrh přípisem ze dne 23. 2. 2015 doplnil o tvrzení, že jako obchodní zástupce pro uvedenou společnost pracuje již devět let. Mzda plynoucí z tohoto pracovně právního poměru je pro něj jediným příjmem. Pokud by přišel o řidičské oprávnění, byl by s ním pracovní poměr nepochybně rozvázán. K tomuto podání

přiložil kopii pracovní smlouvy ze dne 28. 2. 2006 a kopii dokumentu „*Náplň práce*“ ze dne 1. 8. 2014.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ani k jeho doplnění nevyjádřil.

[5] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32 či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 - 11), jenž musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Hrozící újma musí být zároveň závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Stěžovatel dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem tvrdil, jaká újma mu může vzniknout výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí, tj. možná ztráta zaměstnání obchodního zástupce. Tvzení, že je zaměstnán jako obchodní zástupce, doložil pracovní smlouvou ze dne 28. 2. 2006. Zdejší soud ověřil, že z dokumentu „*Náplň práce*“ ze dne 1. 8. 2014 plyne, že jeho zaměstnavatel požaduje pro výkon jeho druhu práce mimo jiné řidičské oprávnění, a že z popisu pracovních činností obsaženého v tomto dokumentu vyplývá požadavek na jeho vysokou mobilitu. Mimo to z povahy pracovní činnosti v tomto konkrétním případě objektivně vyplývá, že řidičské oprávnění k jejímu náležitému výkonu potřebuje. Soud v této souvislosti odkazuje na § 52 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož může zaměstnavatel dát zaměstnanci výpověď mimo jiné, nesplňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Možnost ztráty zaměstnání pro případ výkonu nebo jiných právních následků rozhodnutí v posuzovaném případě představuje intenzivní újmu, u které bylo prokázáno, že může reálně nastat.

[8] V projednávané věci soud neshledal, že by přiznáním odkladného účinku mohla jiným konkrétně určeným osobám vzniknout jakákoliv újma, popř. újma nějakým způsobem srovnatelná s hrozící a reálnou újmou stěžovatele. Požadavek vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, je splněný.

pokračování

[9] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu 12 bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění [srov. § 123a až 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů] a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V posuzovaném případě z obsahu soudního spisu není patrné, že by se stěžovatel jednotlivými přestupky dopustil mimořádně nebezpečného jednání, které dosáhlo takové intenzity, že by implikovalo narušení důležitého veřejného zájmu. Takové okolnosti ostatně neuvádí ani žalovaný, který se k návrhu na přiznání odkladného účinku vůbec nevyjádřil. Lze proto uzavřít, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

[11] Následně bylo třeba vyrovnat se s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku vůbec mohlo oddálit nepříznivé účinky napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS, dospěl k závěru, že „odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“. Dále pak pokračoval: „Za této situace pak nutným důsledkem uvedeného závěru je i nezbytnost vymezit v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odkladném účinku rozsah tohoto odkladného účinku, tj. zda se vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu či jeho část nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně.“

[12] Nejvyšší správní soud v souladu s citovaným rozhodnutím vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2010, č. j. 33/2010-160-SPR/3. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu nebylo důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

[13] Důvody pro přiznání odkladného účinku nelze zaměňovat s důvodností či nedůvodností kasační stížnosti. Přiznání či nepřiznání odkladného účinku nemá na věcné posouzení sporu žádné dopady.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu